

§ 108.

For at Affordforlaget kan anses for at være antaget, maa i ethvert Tilfælde følgende to Betingelser være tilstede:

1. I detmindste to Trediedele af de tilstedeværende i Affordspørgsmaalet stemmeberettigede Fordringshavere, maa erklære sig for Affordforslagets Antagelse;

2. Det samlede Beløb af de Fordringer, hvis Shandehavere antage Affordforlaget, maa udgjøre mindst tre Fjerdedele af det samlede Beløb af alle de Fordringer, som give Ret til at deltage i Afstemningen om Affordforlaget.

Gaar Affordforlaget ikke ud paa at tilhyde de simple personlige Kreditorer mindst 50 pCt. af deres Fordrings Beløb, udkræves derhos, at mindst tre Fjerdedele af de tilstedeværende stemmeberettigede Fordringshavere erklære sig derfor.

§ 109.

Opnaas i den Skiftesamling, hvori Affordspørgsmaalet stilles til Afstemning, vel det fornødne Stemmeantal i Henseende til Personerne (§ 108, 1° jfr. sidste Stykke) eller i Henseende til Fordringsbeløbet (§ 108, 2°), men ikke i begge Henseender, berammer Skifteretten et nyt Møde, som bliver at afholde senest inden 14 Dage, i hvilket Affordspørgsmaalet paany sættes til Afstemning. Opnaas der ikke i dette Møde den i § 108 fordrede Stemmesflerhed i begge Henseender, er Affordforlaget forkastet.

§ 110.

Befindes det, at Stemmegivningens Resultat er forskjelligt, eftersom de bestridte Fordringer eller de af deres Shandehavere afgivne Stemmer (§ 107) regnes med eller ikke, har Skifteretten efter at have anstillet nærmere Undersøgelse at bestemme, hvor mange af de bestridte Fordringer og for hvilket Beløb disse skulle komme i Betragtning ved Afstemningen; dog behøver Skifteretten selvsølgelig ikke at strække denne Undersøgelse længere end saa vidt, at Afstemningen giver et bestemt Resultat enten til Affordens Antagelse eller Forkastelse, hvad enten de øvrige bestridte Fordringer regnes med eller ikke. Finder Skifteretten, at en saadan foreløbig Afgjørelse efter de bestridte Fordrings Beskaffenhed ikke kan finde Sted, erklærer den Affordforlaget for forkastet.

Fortinden Skifteretten afgiver sin behandlede Bestemmelse, kan den indhente Kurators Beretning.

Denne Afgjørelse er uden Virkning med Hensyn til Fordringens Bedømmelse, dersom den senere maatte blive gjort til Gjenstand for Retssvißt.

§ 111.

Privilegerede Fordringshavere kunne ikke ved Afforden tvinges til noget Afslag i eller nogen Henstand med deres Krav; de maa, naar de ikke selv give Afkald herpaa, tilfredsstilles for deres Fordrings fulde Beløb, saasnart disse forfalde.

Fordringshavere, som indtage samme Plads i Konkursordenen, maa i Afforden behandles paa lige Maade, medmindre Noget særlig samtykker i at undertages en mindre gunstig Behandling end de andre.

§ 112.

De Fordringshavere, hvis Krav et ere anerkjendte, blive i Afforden foreløbig at behandle ganske paa samme Maade, som om Kravet ikke var bestridt.

§ 113.

Afsluttet Afford har ingen Indflydelse paa Fordringshaveres Rettigheder mod Forlovere og Andre, som hæfte tilligemed Skyldneren.